

การรู้สารสนเทศด้านการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลของบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดปทุมธานี

Information Literacy for management of Tambon Administration Organization Tambon Administrative Personnel PathumThani

มาลีรัชต์ ฉานสูงเนิน*

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องการรู้สารสนเทศด้านการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลของบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดปทุมธานีมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการรู้สารสนเทศและปัญหาและอุปสรรคในการเข้าถึงสารสนเทศด้านการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดปทุมธานีที่ปฏิบัติงานในปี พ.ศ. 2555 จำนวนทั้งสิ้น 316 คน จากองค์การบริหารส่วนตำบล 28 แห่งในจังหวัดปทุมธานีได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 316 คน

ผลการศึกษา พบว่า จากการศึกษาวิเคราะห์ขอบเขตการรู้สารสนเทศของบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดปทุมธานีพบว่าบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลมีความรู้สารสนเทศด้านการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลโดยรวมอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือความสำคัญและประโยชน์ของสารสนเทศ รองลงมาคือการใช้และการเผยแพร่สารสนเทศและข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือการเข้าถึงแหล่งสารสนเทศสรุปรายละเอียดแต่ละด้านได้

ผลการเปรียบเทียบปัญหาและอุปสรรคการเข้าถึงสารสนเทศด้านการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลของบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีเพศอายุการศึกษาตำแหน่งและประสบการณ์ต่างกันพบว่า มีปัญหาและอุปสรรคการเข้าถึงสารสนเทศด้านการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ : สารสนเทศ, การบริหารงาน

Abstract

Research Information literacy management, Tambon Administrative Organization of Personnel Management District. Thani The study of information literacy. And barriers to access, information management, tambon administration Organization. The population in this study is the tambon administrative personnel in Pathum Thani. Working in the year 2555 a total of 316 people from 28 of the

tambon Administration Organization in Pathum Thani. The sample consisted of 316

The results showed that

The analysis of the scope of information literacy of tambon administrative personnel Thani found that people with knowledge of tambon administration organization information management district. Overall, the high level considering that an item with the highest average is the importance and usefulness of information, followed by the use and dissemination of information. And the average minimum is access to information sources are summarized each side.

The analysis of the scope of information literacy of Tambon Administrative personnel Thani found that people with knowledge of Tambon Administration Organization Information Management District. Overall, the high level Considering that an item with the highest average is the importance and usefulness of information, followed by the use and dissemination of information. And the average minimum is access to information sources are summarized each side.

Keywords : Information, Management

บทนำ

บุคคลในสังคมสารสนเทศต้องปรับตัวให้เหมาะสมกับสังคมและสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลง กล่าวคือต้องเป็นบุคคลที่รู้จักการแสวงหาความรู้และเรียนรู้ตลอดเวลา รู้จักใช้เทคโนโลยีและสารสนเทศในรูปแบบต่างๆ เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้และเป็นประโยชน์ต่อการดำรงชีวิต อาจกล่าวได้ว่าการเรียนรู้ในสังคมสารสนเทศเป็นกระบวนการที่พัฒนา

คนให้มีทักษะในการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์และแสวงหาความรู้ด้วยตนเองโดยใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือที่สำคัญ (คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, อมรวิรัช นาคทรพรพ, 2540) อย่างไรก็ตามการที่บุคคลจะมีความสามารถในการเรียนรู้ดังกล่าวข้างต้นผู้เรียนต้องมีความรู้ความเข้าใจในกระบวนการศึกษาวิเคราะห์ โดยเน้นการวิเคราะห์ความต้องการสารสนเทศของตนเอง รู้จักแหล่งและวิธีการเข้าถึงสารสนเทศ รู้จักวิเคราะห์ สังเคราะห์สารสนเทศ เพื่อจะนำมาใช้ในการแก้ปัญหาและตัดสินใจของตนเองได้อย่างถูกต้อง ซึ่งความรู้และทักษะเหล่านี้คือ การรู้สารสนเทศ (Information Literacy) ซึ่งถือว่าเป็นพื้นฐานของการเรียนรู้ตลอดชีวิต (สำนักงานเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาแห่งชาติ, 2543)

การกระจายอำนาจไปสู่ท้องถิ่นนับเป็นรากฐานสำคัญของการปกครองในระบบประชาธิปไตย เพราะตามอุดมการณ์ประชาธิปไตยส่งเสริมให้มีการกระจายอำนาจเพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการปกครองตนเองตามความต้องการและก่อให้เกิดประโยชน์ภายในท้องถิ่นอย่างแท้จริง ซึ่งจะช่วยสร้างความเจริญให้แก่ท้องถิ่นและประเทศชาติทั้งทางด้านการเมือง เศรษฐกิจและสังคมรวมถึงการพัฒนาคุณภาพชีวิตการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นนับเป็นการบริหารพันธรัฐที่ใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุดเนื่องจากการกระจายอำนาจการปกครองจากรัฐไปสู่ประชาชนเพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการและการพัฒนาท้องถิ่นของตนเองเพราะในท้องถิ่นแต่ละแห่งมีความแตกต่างกันทั้งทางสภาพภูมิศาสตร์ภูมิอากาศทรัพยากรประชากร ความต้องการและปัญหาที่แตกต่างกันออกไปดังนั้นการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นจึงช่วยให้สามารถบริหารงานภายในชุมชนที่รับผิดชอบได้อย่างตรงเป้าหมายมีประสิทธิภาพและสามารถตอบสนองความต้องการของท้องถิ่นได้

องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นการปกครองท้องถิ่นในรูปแบบของการปกครองตนเอง (local self government)

ที่ปฏิบัติตามหลักการปกครองท้องถิ่น (local government) คือรัฐกระจายอำนาจทั้งทางการเมืองและการบริหารให้ประชาชนในท้องถิ่นมีอำนาจในการปกครองตนเอง องค์การบริหารส่วนตำบลจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ซึ่งได้บัญญัติให้สภาตำบลที่มีรายได้โดยไม่รวมเงินอุดหนุนในปีงบประมาณที่ล่วงมาติดต่อกัน 3 ปี เฉลี่ยไม่ต่ำกว่าปีละ 150,000 บาท หรือมีเกณฑ์รายได้ตามเกณฑ์ที่กระทรวงมหาดไทยกำหนดได้รับการยกฐานะเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลมีฐานะเป็นนิติบุคคลและเป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่น (โกวิทย์ พวงงาม, 2552 : 254) โครงสร้างองค์การบริหารส่วนตำบลได้แบ่งออกเป็น 2 ฝ่าย คือ 1) สภาองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นองค์กรฝ่ายนิติบัญญัติ ได้แก่ สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่มาจากการเลือกตั้งโดยราษฎรผู้มีสิทธิมีอำนาจหน้าที่ให้ความเห็นชอบแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลร่างข้อบัญญัติขององค์การบริหารส่วนตำบลร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีและควบคุมการปฏิบัติงานของนายกองค์การบริหารส่วนตำบล และ 2) นายกองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นหัวหน้าฝ่ายขององค์การบริหารส่วนตำบลมาจากการเลือกตั้งเช่นกันมีอำนาจหน้าที่กำหนดนโยบายและรับผิดชอบในการบริหารราชการองค์การบริหารส่วนตำบลสั่งอนุญาตอนุมัติเกี่ยวกับราชการองค์การบริหารส่วนตำบลแต่งตั้งและถอดถอนรองนายกและเลขาธิการนายกองค์การบริหารส่วนตำบลและปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติและกฎหมายอื่น อำนาจและหน้าที่ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546 ประกาศให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาตำบลทั้งในด้านเศรษฐกิจสังคมและวัฒนธรรมและมีขอบเขตการรับผิดชอบดูแลเรื่องต่างๆ ภายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลที่สังกัดโดยจัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบกรักษาความสะอาดของถนนทางน้ำทางเดินและ

ที่สาธารณะรวมทั้งกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยส่งเสริมการศึกษาศาสนาและวัฒนธรรมส่งเสริมการพัฒนาสตรีเด็กเยาวชนผู้สูงอายุและผู้พิการคุ้มครองดูแลและบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมบำรุงรักษาศิลปะจารีตประเพณีภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่นหรือการปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมายนอกจากนี้ในมาตรา 68 ยังกำหนดว่าองค์การบริหารส่วนตำบลอาจจัดทำกิจกรรมในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลโดยให้มีน้ำเพื่อการบริโภคและการเกษตรให้มีและบำรุงการไฟฟ้าและแสงสว่างหรือโดยวิธีอื่นให้มีและบำรุงรักษาทางระบายน้ำให้มีและบำรุงสถานที่ประชุมการกีฬาการพักผ่อนหย่อนใจและสวนสาธารณะให้มีและส่งเสริมกลุ่มเกษตรกรและกิจการสหกรณ์ส่งเสริมให้มีกิจกรรมในครอบครัวและส่งเสริมการประกอบอาชีพเกษตรกรการคุ้มครองดูแลและรักษาทรัพยากรอันเป็นสาธารณะสมบัติของแผ่นดินหาผลประโยชน์จากทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบลให้มีตลาดท่าเทียบเรือหรือทำขั้มกิจการเกี่ยวกับการพาณิชย์การท่องเที่ยวการผังเมือง (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น, ม.ป.ป., หน้า 92) เมื่อพิจารณาจากโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่กล่าวข้างต้นนั้นสามารถสรุปได้ว่าองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นหน่วยงานการปกครองท้องถิ่นที่มีความสำคัญยิ่งในฐานะที่เป็นองค์กรที่มีบทบาทอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศโดยเฉพาะอย่างยิ่งประชาชนในชนบทซึ่งมีผลโดยตรงต่อการกระจายอำนาจของรัฐในการบริหารจัดการเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนในพื้นที่ในระดับรากหญ้าตั้งนั้น้องการบริหารส่วนตำบลจึงมีความสำคัญต่อความสำเร็จของการนำนโยบายและการกระจายอำนาจไปปฏิบัติจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งต้องอาศัยบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถในการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลเข้ามาดำเนินงาน

ขององค์การบริหารส่วนตำบลตามนโยบายของรัฐบาล ที่มุ่งหวังให้องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นองค์กรดำเนินงาน พัฒนาในท้องถิ่นนั้นๆ ด้วยเหตุผลที่กล่าวมา ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาการรัฐสวัสดิการด้านกิจการบริหารงาน องค์การบริหารส่วนตำบลของบุคลากรองค์การบริหาร ส่วนตำบลจังหวัดปทุมธานี เพื่อให้ทราบถึงความสามารถของ การรัฐสวัสดิการและสภาพปัญหาอุปสรรคในการเข้าถึง สวัสดิการด้านกิจการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลของ บุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งผลการวิจัยที่ได้นำไป ใช้ในการเป็นแนวทางในการพัฒนาทักษะการรัฐสวัสดิการ ด้านกิจการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลและนำข้อมูล ไปเสนอต่อผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาความรู้และ ทักษะการรัฐสวัสดิการของบุคลากรองค์การบริหารส่วน ตำบลในการจัดหาและจัดบริการสวัสดิการให้แก่กรมการ ปกครองกองราชการส่วนตำบลตลอดจนหน่วยงานที่ เกี่ยวข้องกับองค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อให้สอดคล้องกับ ความต้องการและการใช้สวัสดิการของบุคลากรองค์การ บริหารส่วนตำบลอย่างแท้จริง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการรัฐสวัสดิการด้านกิจการบริหารงาน องค์การบริหารส่วนตำบลของบุคลากรองค์การบริหาร ส่วนตำบลจังหวัดปทุมธานี
2. เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการเข้าถึง และการพัฒนาทักษะการรัฐสวัสดิการทางด้านการบริหารงาน องค์การบริหารส่วนตำบลของบุคลากรองค์การบริหาร ส่วนตำบลจังหวัดปทุมธานี
3. เพื่อเปรียบเทียบการรัฐสวัสดิการด้านกิจการบริหาร งานองค์การบริหารส่วนตำบลของบุคลากรองค์การบริหาร ส่วนตำบลที่มีเพศอายุการศึกษาตำแหน่งและประสบการณ์ ต่างกัน
4. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาและอุปสรรคการเข้าถึง สวัสดิการด้านกิจการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล

ของบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีเพศอายุ การศึกษา ตำแหน่ง และประสบการณ์ต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเกี่ยวกับการ รัฐสวัสดิการครั้งนี้เป็นการศึกษาเกี่ยวกับการ รัฐสวัสดิการด้านกิจการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ของบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดปทุมธานี มีองค์การบริหารส่วนตำบล 28 แห่ง ประกอบด้วยเทศบาล เมืองปทุมธานี เทศบาลเมืองบางคูวัด เทศบาลตำบล บางหลวง เทศบาลตำบลบางกะดี เทศบาลตำบลหลักหก เทศบาลตำบลบ้านกลาง เทศบาลตำบลบางเดื่อ เทศบาล ตำบลบางพูน เทศบาลตำบลบางชะแยง เทศบาลตำบลบ้าน ใหม่ องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านฉาง องค์การบริหาร ส่วนตำบลบ้านกระแซง องค์การบริหารส่วนตำบลบางหลวง องค์การบริหารส่วนตำบลบางพูด องค์การบริหารส่วนตำบล สวนพริกไทย เทศบาลเมืองท่าโขลง เทศบาลเมืองคลองหลวง องค์การบริหารส่วนตำบลคลองสาม องค์การบริหารส่วน ตำบลคลองสี่ องค์การบริหารส่วนตำบลคลองห้า องค์การ บริหารส่วนตำบลคลองหก องค์การบริหารส่วนตำบลคลอง เจ็ด เทศบาลนครรังสิต เทศบาลเมืองบึงยี่โถ เทศบาลตำบล ัญญบุรี เทศบาลเมืองสนั่นราษฎร์ เทศบาลตำบลหนองเสือ องค์การบริหารส่วนตำบลบึงบา

1. ประชากร

ประชากรที่ศึกษาคือบุคลากรองค์การบริหาร ส่วนตำบลในจังหวัดปทุมธานี จำนวน 28 แห่ง รวมประชากร ทั้งสิ้น 316 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการในการสร้างเครื่องมือที่ใช้ ในการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดกรอบในการทำวิจัย และการสร้างเครื่องมือที่ ใช้ในการวิจัยคือแบบสอบถาม
2. สร้างแบบสอบถามเพื่อใช้เก็บข้อมูลและ

นำแบบสอบถามไปให้กรรมการที่ปรึกษาวิจัยเพื่อตรวจสอบและแก้ไขแบบสอบถามให้ครอบคลุมเนื้อหา

3. นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จแล้วให้ที่ปรึกษาวิจัยเพื่อตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาความชัดเจนในข้อคำถามและความสอดคล้องในแนวปฏิบัติงานของบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลและนำมาปรับปรุงแก้ไข

4. นำแบบสอบถามที่ได้แก้ไขจากการตรวจสอบของที่ปรึกษาวิจัยแล้วไปนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหาและความชัดเจนของภาษาที่ใช้ในข้อคำถาม

5. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดสอบเพื่อหาความเชื่อมั่นโดยทดลองใช้ (try-out) กับบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน ได้แก่ บุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดนนทบุรีแล้วนำผลที่ได้ไปวิเคราะห์หาค่าเชื่อมั่นด้านการรู้สารสนเทศเท่ากับ 0.96 และค่าความเชื่อมั่นด้านปัญหาและอุปสรรคการรู้สารสนเทศเท่ากับ 0.98 ซึ่งถือได้ว่าเป็นแบบสอบถามที่สามารถนำไปใช้เป็นแบบสอบถามในการเก็บข้อมูลจริงต่อไป

6. นำแบบสอบถามที่เลือกแล้วไปทดสอบเพื่อหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามค่าเชื่อมั่นถ้าพบข้อบกพร่องของแบบสอบถามนำมาปรับปรุงแก้ไขจนได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์

7. นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์แล้วไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

สรุปผลการวิจัย

ผลจากการศึกษาเรื่องการรู้สารสนเทศทางด้านการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลของบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดปทุมธานีสามารถอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อศึกษาการรู้สารสนเทศทางด้านการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลของบุคลากรองค์การบริหาร

ส่วนตำบลจังหวัดปทุมธานีจากผลวิจัยพบว่าบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลมีการรู้สารสนเทศด้านการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลโดยรวมอยู่ในระดับมากตามลำดับดังนี้

1.1 ความสำคัญและประโยชน์ของสารสนเทศด้านการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบล จากผลการวิจัย พบว่า บุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลได้ตระหนักถึงความสำคัญและประโยชน์ของสารสนเทศด้านการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลในระดับมากที่สุดคือสารสนเทศด้านกฎหมายระเบียบข้อบังคับเนื่องจากกฎหมายระเบียบข้อบังคับเป็นสิ่งที่บุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลจะต้องยึดเป็นคู่มือในการปฏิบัติงานเพื่อให้ผลการปฏิบัติงานถูกต้องตามกฎหมายระเบียบข้อบังคับซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ จารุพร เทียบสูงเนิน (2550) ที่พบว่านายกององค์การบริหารส่วนตำบลต้องอ่านและศึกษากฎระเบียบคำสั่งและหนังสือสั่งการก่อนนำไปปฏิบัติเพื่อไม่ให้เกิดความผิดพลาดในการตัดสินใจรองลงมาคือความรู้ด้านการบริหารและการจัดการ, สารสนเทศด้านการจัดทำแผนพัฒนา อบต., สารสนเทศด้านการส่งเสริมการประกอบอาชีพ, สารสนเทศด้านเด็กเยาวชนสตรีผู้สูงอายุคนพิการตามลำดับซึ่งสารสนเทศเหล่านี้มีส่วนสำคัญในการนำไปใช้ประโยชน์ในการปฏิบัติงานของบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งสอดคล้องกับหน้าที่ที่องค์การบริหารส่วนตำบลจะต้องทำในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ตามมาตรา 67 และ 68 เพื่อการพัฒนาตำบลให้เจริญก้าวหน้าซึ่งส่งผลให้ประชาชนที่อยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลนั้นๆ มีคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น

1.2 การเข้าถึงแหล่งสารสนเทศด้านการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบล จากผลการวิจัย พบว่า บุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลมีการเข้าถึงแหล่งสารสนเทศบุคคลด้านการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณา

เป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีการเข้าถึงแหล่งสารสนเทศบุคคลอยู่ในระดับมาก 2 ข้อคือจากแหล่งเพื่อนร่วมงานทั้งนี้อาจเป็นเพราะบุคลากรที่ปฏิบัติงานในองค์การบริหารส่วนตำบลจะมีความเชี่ยวชาญและคุ้นเคยกับงานที่ปฏิบัติอยู่เป็นประจำจึงมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับงานที่ปฏิบัติเป็นอย่างดีและจะเป็นผู้ที่ทราบข้อมูลในเรื่องนั้นๆ ซึ่งเป็นงานในหน้าที่ของตนเองซึ่งบางครั้งอาจขอคำแนะนำปรึกษากับพนักงานหรือเพื่อนร่วมงานด้วยกันเองซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ รำพึง กลิ่นชั้น (2545, หน้า 104) พบว่า คณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลมีการใช้แหล่งสารสนเทศบุคคล ได้แก่พนักงานส่วนตำบลและจากแหล่งปลัดอบต. เนื่องจากปลัด อบต. ถือเป็นข้าราชการจากส่วนกลางซึ่งจะเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถทางด้านกฎหมายการเมืองการปกครองตามคุณวุฒิทางการศึกษา จึงทำให้บุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลมีการขอคำปรึกษาหรือขอคำแนะนำในเรื่องต่างๆ

จากผลการวิจัย พบว่า บุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลมีการใช้สื่อสารสนเทศด้านการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลโดยรวมอยู่ในระดับปานกลางตามลำดับเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าการใช้สื่อสารสนเทศอยู่ในระดับมาก 3 ข้อคือจากแหล่งสื่อสารสนเทศอินเทอร์เน็ตทั้งนี้เนื่องจากอินเทอร์เน็ตเป็นแหล่งที่มีความทันสมัยทันต่อเหตุการณ์และสามารถใช้ได้ทุกที่ทุกเวลารองลงมาคือจากแหล่งสื่อสารสนเทศวิทยุโทรทัศน์และจากแหล่งสารสนเทศหนังสือพิมพ์เนื่องจากเป็นแหล่งสารสนเทศที่เผยแพร่ข่าวสารข้อมูลและความเคลื่อนไหวด้านต่างๆ ที่ทันต่อเหตุการณ์เข้าถึงได้ง่ายและใช้สะดวก

จากผลการวิจัย พบว่า บุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลมีการเข้าถึงแหล่งสารสนเทศสถาบันด้านการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลโดยรวมอยู่ในระดับปานกลางเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การเข้าถึงแหล่งสารสนเทศสถาบัน อยู่ในระดับปานกลาง 3 ข้อ คือจากแหล่งหอกระจายข่าวประจำหมู่บ้านทั้งนี้เนื่องจากเป็นแหล่งที่ใกล้

ที่สุดและมีการประชาสัมพันธ์ให้ทราบเหตุการณ์ความเคลื่อนไหวเป็นประจำทุกวัน รองลงมาคือ จากแหล่งที่ว่ากล่าวถึงทั้งนี้เนื่องจากบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลมีการประชุมประจำเดือนที่อำเภอตั้งนั้นอำเภอจึงเป็นแหล่งที่นายก อบต. สมาชิก อบต. ของแต่ละแห่งได้มาพบกันได้มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ปรึกษาหารือและขอคำแนะนำต่างๆ และ จากแหล่งที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน

จากผลการวิจัย พบว่า บุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลมีการเข้าถึงแหล่งสารสนเทศสิ่งพิมพ์จากหน่วยงานราชการด้านการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลโดยรวมอยู่ในระดับปานกลางเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าการเข้าถึงแหล่งสารสนเทศสิ่งพิมพ์จากหน่วยงานราชการอยู่ในระดับมาก 2 ข้อ คือ หนังสือหรือเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานของ อบต. เช่นกฎหมายระเบียบข้อบังคับต่างๆทั้งนี้เนื่องจากหนังสือหรือเอกสารดังกล่าวเป็นสิ่งทีบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลจะต้องยึดเป็นคู่มือในการปฏิบัติงานเพื่อให้ผลการปฏิบัติงานถูกต้องตามกฎหมายระเบียบข้อบังคับซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ จารุพร เทียบสูงเนิน (2550) ที่พบว่า นายกองค์การบริหารส่วนตำบลต้องอ่านและศึกษากฎระเบียบคำสั่งและหนังสือสั่งการก่อนนำไปปฏิบัติเพื่อไม่ให้เกิดความผิดพลาดในการตัดสินใจ รองลงมา คือ จากแหล่งรายงานหรือเอกสารของทางราชการ เช่น หนังสือสั่งการของกระทรวงมหาดไทยทั้งนี้เป็นเพราะในการบริหารงานของบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลจะต้องใช้เอกสารดังกล่าว ที่ทางส่วนกลางและส่วนภูมิภาคส่งมาให้กับองค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงานและเอกสารนั้นจะใช้อ้างอิงเพื่อตรวจสอบการปฏิบัติงานของบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบล

1.3 บุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลมีการใช้และการเผยแพร่สารสนเทศเพื่อการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลโดยรวมอยู่ในระดับมาก ผลการวิจัย

พบว่า บุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลมีการใช้และการเผยแพร่สารสนเทศเพื่อการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลอยู่ในระดับมากทุกข้อโดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือเพื่อทราบระเบียบข้อบังคับกฎหมายที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงาน อบต. โดยบทบาทหน้าที่ของบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลจะต้องมีการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบลให้มีทิศทางที่ดีขึ้นและเพื่อให้ประชาชนได้เข้าใจเกี่ยวกับการปฏิบัติงานหรือบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อให้การบริหารงานเป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนด ดังนั้น บุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลจึงมีการใช้และการเผยแพร่สารสนเทศในเรื่องนี้มากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ จารุพร เทียบสูงเนิน (2550) การใช้สารสนเทศเพื่อการประชาสัมพันธ์งานขององค์การบริหารส่วนตำบลอยู่ในระดับมาก

2. เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการเข้าถึงและการพัฒนาทักษะการรู้สารสนเทศด้านการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลของบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดปทุมธานีพบว่าบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลมีปัญหาและอุปสรรคการรู้สารสนเทศด้านการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลในระดับปานกลาง ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือไม่มีแหล่งสารสนเทศที่รวบรวมข้อมูลในเรื่องการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลไว้อย่างครบถ้วนและข้อมูลด้านการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลที่ได้รับไม่เพียงพอกับความต้องการ เนื่องจากไม่มีแหล่งที่จะรวบรวมข้อมูลเฉพาะด้านการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลทำให้มีปัญหาในการที่ต้องการสารสนเทศเฉพาะด้านทำให้ทรัพยากรสารสนเทศที่ต้องการไม่สอดคล้องกับงานที่ต้องปฏิบัติซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อรรถพล สารพล (2544); นรสิงห์ แสงบัวเผื่อน (2548) ที่พบว่าสารสนเทศที่ใช้ไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน ไม่ทันสมัยไม่สมบูรณ์ครบถ้วนเข้าใจยากและไม่ถูกต้อง

3. เพื่อเปรียบเทียบการรู้สารสนเทศทางการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลของบุคลากรองค์การ

บริหารส่วนตำบลจังหวัดปทุมธานีพบว่า

3.1 บุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีเพศต่างกันไม่มีผลต่อการรู้สารสนเทศด้านการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานทั้งนี้อาจเป็นเพราะลักษณะของงานที่ปฏิบัติในองค์การบริหารส่วนตำบลมีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน

3.2 บุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีอายุต่างกันมีผลต่อการรู้สารสนเทศด้านการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลในด้านการใช้แหล่งสารสนเทศบุคคลและการใช้แหล่งสถาบันซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน ทั้งนี้เป็นเพราะบุคลากรที่มีอายุมากจะมีการแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างกันมากกว่าบุคลากรที่มีอายุน้อย

3.3 บุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีการศึกษาต่างกันมีผลต่อการรู้สารสนเทศด้านการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลแตกต่างกันในเรื่องการใช้แหล่งสารสนเทศบุคคลการใช้แหล่งสารสนเทศสถาบันและการใช้แหล่งสารสนเทศสิ่งพิมพ์จากหน่วยงานราชการซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานทั้งนี้อาจเป็นเพราะระดับการศึกษามีผลต่อลักษณะงานที่ปฏิบัติ

3.4 บุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีตำแหน่งต่างกันมีผลต่อการรู้สารสนเทศด้านการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลแตกต่างกันในด้านแหล่งสารสนเทศสถาบันซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานทั้งนี้อาจเป็นเพราะตำแหน่งงานและภาระหน้าที่ที่ปฏิบัติสำหรับบุคลากรที่มีตำแหน่งสูงจะมีการแสวงหาสารสนเทศเพื่อมาสนับสนุนการตัดสินใจในการปฏิบัติงาน

3.5 บุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีประสบการณ์ต่างกันมีผลต่อการรู้สารสนเทศด้านการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลไม่แตกต่างกันซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานทั้งนี้อาจเป็นเพราะลักษณะงานที่ปฏิบัติแตกต่างกันการรู้สารสนเทศเฉพาะงานจึงไม่แตกต่างกัน

4. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาและอุปสรรคการเข้าถึงสารสนเทศด้านการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลของ

บุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีเพศอายุการศึกษา ตำแหน่งและประสบการณ์ต่างกันพบว่า

4.1 บุคลากรองค์การบริหาร ส่วนตำบลที่มีเพศต่างกันไม่มีผลต่อปัญหาและอุปสรรคการเข้าถึงสารสนเทศด้านการบริหารงานส่วนตำบลซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานทั้งนี้อาจเป็นเพราะมีปัญหาและอุปสรรคการรู้สารสนเทศด้านการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลที่เหมือนกัน

4.2 บุคลากรองค์การบริหาร ส่วนตำบลที่มีอายุต่างกันไม่มีผลต่อมีปัญหาและอุปสรรคการเข้าถึงสารสนเทศด้านการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานทั้งนี้อาจเป็นเพราะปัญหาและอุปสรรคการรู้สารสนเทศด้านการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลที่เหมือนกัน

4.3 บุคลากรองค์การบริหาร ส่วนตำบลที่มีระดับการศึกษาต่างกันไม่มีผลต่อมีปัญหาและอุปสรรคการเข้าถึงสารสนเทศด้านการบริหารงานองค์การบริหาร ส่วนตำบลซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ลักษณะและภาระงานที่แตกต่างความรับผิดชอบงานก็จะแตกต่างกัน

4.4 บุคลากรองค์การบริหาร ส่วนตำบลที่มีตำแหน่งต่างกันไม่มีผลต่อมีปัญหาและอุปสรรคการเข้าถึงสารสนเทศด้านการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานทั้งนี้อาจเป็นเพราะลักษณะและภาระงานที่ปฏิบัติแตกต่าง

4.5 บุคลากรองค์การบริหาร ส่วนตำบลที่มีประสบการณ์ต่างกันไม่มีผลต่อมีปัญหาและอุปสรรคการเข้าถึงสารสนเทศด้านการบริหารงานองค์การบริหาร ส่วนตำบลซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ลักษณะและภาระงานที่ปฏิบัติที่แตกต่างความรับผิดชอบต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยและข้อเสนอแนะของบุคลากร องค์การบริหารส่วนตำบลเกี่ยวกับการรู้สารสนเทศด้านการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลผู้วิจัยเห็นว่าสามารถเป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลดังนี้

1. องค์การบริหารส่วนตำบลควรมีการพัฒนาทักษะการรู้สารสนเทศด้านด้านการคมนาคมของบุคลากรให้มากขึ้น
2. องค์การบริหารส่วนตำบลควรมีการพัฒนาทักษะการรู้สารสนเทศด้านสาธารณสุขและอนามัยของบุคลากรให้มากขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยครั้งต่อไป

1. ศึกษาการรู้สารสนเทศของเกษตรกรหมู่บ้านจังหวัดปทุมธานี
2. ศึกษาการรู้สารสนเทศด้านการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลของบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดอื่นๆ

บรรณานุกรม

- กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น. (ม.ป.ป.). **กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น**. กรุงเทพฯ : กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น.
- กองบรรณธิการ. (2550). **มาตรฐานการรู้สารสนเทศสมาคมบรรณารักษ์ห้องสมุด มหาวิทยาลัยออสเตรเลีย**. วารสารห้องสมุด, 1(2), 133-143.
- โกวิทย์ พวงงาม. (2552). **การปกครองท้องถิ่นไทย: หลักการและมิติใหม่ในอนาคต**. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: วิญญูชน.
- คณะกรรมการกิจการสภาผู้แทนราษฎรสภาผู้แทนราษฎร. (2547). **รวมกฎหมายการปกครองส่วนท้องถิ่น**. กรุงเทพฯ. จารุพร เทียบสูงเนิน. (2550).
- ชญาภรณ์ กุลนิตี. (2553). **สารสนเทศและการศึกษาค้นคว้า**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- ชัชวาล วงษ์ประเสริฐ. (2537). **บริการสารสนเทศ**. ปทุมธานี : สาขาวิชาสารสนเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต.
- ชุดิมา สัจจามันท์. (2550). **การรู้สารสนเทศการสอนและการวิจัย**. **วารสารห้องสมุด**, 51(2), 27-45.
- นันทวัฒน์ บรมานันท์. (2552). **การปกครองส่วนท้องถิ่น**. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : วิญญูชน.
- นันทา วิฑูมิตักดิ์. (2536). **สารสนเทศและการศึกษาค้นคว้า**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: คณะวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา.
- บุญยืน จันทร์สว่าง. (2548). **ทักษะการรู้สารสนเทศ**. กรุงเทพฯ : ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์และสารานเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- บุญอริ ยีหมะ. (2550). **การปกครองท้องถิ่นไทย**. สงขลา : คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา.
- ประคอง กรรณสูต. (2542). **สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประภาวดี สืบสนธิ์ และกิ่งแก้ว อ่วมศรี. (2543). **สารสนเทศในบริบทสังคม**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: สมาคมห้องสมุดแห่งประเทศไทย.
- ประภาส พาวินนท์. (2542). **ทรัพยากรสารสนเทศและการรู้หนังสือ**. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2543). **วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์**. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พวาพันธุ์ เมฆา. (2541). **สารสนเทศกับการศึกษาค้นคว้า: เอกสารประกอบการศึกษาในรายวิชา บร 101**. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.

- พิเชษฐ์ วงศ์เกียรติ์ขจร. (2552). **แนวคิดยุทธศาสตร์การบริหารการพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) ในยุคโลกาภิวัตน์**. กรุงเทพฯ: ปัญญาชน.
- มาลี ล้าสกุล. (2551). สารสนเทศศาสตร์เบื้องต้น. ในเอกสารประกอบการสอนชุดวิชาสารสนเทศศาสตร์เบื้องต้น **หน่วยที่ 1-7**. พิมพ์ครั้งที่ 8. นนทบุรี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัย สุโขทัยธรรมมาธิราช.
- รำพึง กลิ่นชื่น. (2545). **การใช้แหล่งสารสนเทศและความต้องการสารสนเทศของคณะกรรมการ บริหารองค์การบริหารส่วน ตำบลในจังหวัดนนทบุรี**. ปรินท์นิพนธ์ คีทศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.